

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoP/5/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812208165
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812208165.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a členov senátu JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovskej vo veci starostlivosti o maloletú L. N., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce sociálnych vecí a rodiny T., dieťa rodičov: matky U. N., bytom T., Ul. F. č. XX/X a otca T. V., bytom L., Ul. U. č. XXX/XX, o zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti, o určenie výživného a o úhradu nákladov na výbavičku, o odvolaní otca dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 25.októbra 2012, č. k. 7P/56/2012-127 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej p o t v r d z u j e .

Odvolanie otca proti výrokovej časti rozsudku, ktorou návrh otca o úpravu styku vylúčil na samostatné konanie o d m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zveril maloletú L., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Odporcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletej L. výživné za obdobie od 08.04.2012 do 30.04.2012 vo výške 250 eur a s účinnosťou od 01.05.2012 sumou 150 eur mesačne vždy vopred, najneskôr do 10-teho dňa v mesiaci, k rukám matky. Na zaplatenie zameškaného výživného za obdobie od 08.04.2012 do 31.10.2012 vo výške 356,50 eur povolil otcovi splátky po 50 eur mesačne platiť spolu s bežným výživným s účinnosťou od decembra 2012, vždy do 10-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Konanie o vzájomnom návrhu odporcu zo dňa 29.05.2012 o úpravu styku a o uloženie povinnosti navrhovateľke písomne ho informovať vždy k poslednému dňu mesiaca o zdravotnom stave dieťaťa, priebežne mu podávať správy o aktuálnych, mimoriadnych, podstatných veciach, týkajúcich sa maloletej, zastavil. Konanie o vzájomnom návrhu odporcu zo dňa 08.10.2012 o úpravu styku vylúčil na samostatné konanie. Vychádzal zo zistení, že maloletá L. sa navrhovateľke narodila ako slobodnej matke. K určeniu otcovstva došlo súhlasným vyhlásením rodičov pred Matričným úradom v Bojniciach. Rodičia dieťaťa nebývajú v spoločnej domácnosti, ich vzájomné vzťahy sú narušené. Náklady na úhradu odôvodnených potrieb maloletej pozostávajú zo zabezpečovania oblečenia, hygienických a kozmetických potrieb, vrátane plienok, asi 20 ks denne. Dojčená nie je, konzumuje Nutrilon - mlieko s protialergickými látkami. Kúpna cena tohto výrobku je 18 eur, a dieťa v priebehu mesiaca spotrebuje 4 balenia. Trpí len bežnými detskými ochoreniami. Z účastníckej výpovede vyplýva, že od narodenia maloletej otec na jej výživu prispieva mesačne sumou 100 eur mesačne. V priebehu konania otec nenamietal, že pre potreby dieťaťa zakúpil i veci, špecifikované v pokladničných dokladoch čl. 56-57 spisu: 2 balenia pampers za 31,70 eur, 1 ks balenie pampers a 2 ks deo spray za celkovú cenu 11,62 eur, nivea baby olej, gél, mlieko, krém za celkovú cenu 26,05 eur, 2 ks balenie pampers za 24,18 eur. Z predložených dokladov vyplýva, že matka na zadováženie detskej výbavičky vynaložila sumu 275 eur za hlboký kočík, 5,99 eur za detskú sedačku, 79,65 eur za náušnice, 44,57 eur za lehátko, 17,21 eur za odsávačku, 80 eur za športový

kočik. S maloletou L. býva u rodičov, ktorým z tohto titulu mesačne platí sumu 150 eur. Je poberateľkou rodinných prídavkov, pri príležitosti narodenia dieťaťa jej bola vyplatená štátna dávka 800 eur. Podľa vyjadrenia Sociálnej poisťovne, pobočka T. je poberateľkou materských dávok: v marci, máji, júli, auguste 2012 po 348,40 eur mesačne, v apríli, júni 2012 po 337,20 eur. Podľa správy o prešetrení rodinných pomerov navrhovateľka sa o dieťa riadne stará. Z jej účastníckej výpovede vyplýva, že odmieta obnoviť partnerský vzťah s otcom pre jeho povahové vlastnosti. V období od 09.07.2008 do 31.01.2012 bol otec zamestnaný ako vodič u C. N. - N. M., pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú, ku jeho skončeniu došlo z podnetu otca. Podľa písomného vyjadrenia uvedeného zamestnávateľa ako dôvod pre skončenie pracovného pomeru uviedol, že chce viac času tráviť s rodinou. Počas trvania pracovného pomeru dosiahol priemerný mesačný netto zárobok 310,21 eur, a boli mu vyplatené aj cestovné náhrady v priemere mesačne 781,28 eur. Podľa vyjadrenia C. N. - N. M. zo dňa 23.07.2012 vodiči medzinárodnej kamiónovej dopravy obvykle odpočinok absolujú vo svojich kamiónoch, a ak je to nevyhnutné, sú ubytovaní aj v hoteloch. V období od 01.02.2012 do 30.04.2012 bol otec zamestnaný ako vodič u F. U. - F. M., pracovný pomer bol uzavretý na dobu neurčitú, ku jeho skončeniu došlo z podnetu odporcu. Podľa vyjadrenia uvedeného zamestnávateľa ako dôvod pre skončenie pracovného pomeru uviedol, že si zabezpečil prácu, ktorá mu viac vyhovuje. Počas trvania pracovného pomeru dosiahol priemerný mesačný netto zárobok 337,58 eur, a boli mu vyplatené aj cestovné náhrady: za február 2012 500,95 eur + 1.950,- Kč, za marec 2012 908,65 eur + 2.250,- Kč, za apríl 2012 347,55 eur + 1.950,- Kč. Podľa vyjadrenia F. U. - F. M. zo dňa 29.07.2012 zamestnanec pri absolvovaní pracovnej cesty do zahraničia má k dispozícii pre účely odpočinku nákladné motorové vozidlo, a ak by bol ubytovaný v hoteli alebo ubytovni, vzniknuté náklady by mu neboli preplatené. Od 01.05.2012 je otec zamestnaný v spoločnosti Y. -M. , s.r.o., F. na základe pracovnej zmluvy, uzavretej na dobu neurčitú. V čl. I zmluvy je uvedené, že ako zamestnanec bude vykonávať prácu vo funkcii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Za mesiac máj dosiahol netto mzdu 338,30 eur, za jún 2012 334,85 eur, za júl 2012 335,21 eur, za august 2012 336,55 eur. Podľa vyjadrenia uvedeného zamestnávateľa zo dňa 15.08.2012 otec požiadal o preradenie na vnútroštátnu dopravu, čo odôvodnil tým, že sa mu narodila dcéra, má záujem sa o ňu starať. Pracovná pozícia vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy bola obsadená prijatým zamestnancom. Otcovi sú poskytované stravovacie poukážky v hodnote 75,60 eur mesačne. Býva v spoločnej domácnosti s matkou, z predloženého prehlásenia vyplýva, že z tohto titulu jej mesačne platí sumu 150 eur. Otec na základe uzavretej poisťovnej zmluvy, v jeho prospech ako poisteného, zo dňa 06.12.2010 platí poisťné po 32,10 eur mesačne, a na základe poisťovnej zmluvy zo dňa 23.04.2012 poisťné po 23,50 eur mesačne. V poisťovnej zmluve zo dňa 23.04.2012 sú spolu s maloletou L. označení ako poistení. Z jeho účastníckej výpovede vyplýva, že od narodenia dieťaťa na jeho výživu mesačne prispieva po 100 eur. Na výživu prispieva aj naturálnou formou, poukázal na pokladničné doklady čl. 56-57 spisu: 2 balenia pampers za 31,70 eur, 1 ks balenie pampers a 2 ks deo spray za celkovú cenu 11,62 eur, nivea baby olej, gél, mlieko, krém za celkovú cenu 26,05 eur, 2 ks balenie pampers za 24,18 eur. Po pojednávaní, ktoré sa konalo 06.06.2012, pre potreby maloletej zakúpil 4 balenia plienok, 2ks krémov, vlhčené vreckovky, dojčenský set. Na zadováženie časti výbavičky pre dieťa vynaložil sumu okolo 300 eur: za detskú posteľ s matracom, vankúšom, perinou, za sedačku, ponožky, 5 ks podbradníkov, 2 páry dupačiek. Z titulu uzavretej úverovej zmluvy, na kúpu osobného motorového vozidla zn. Seat Ibiza, mesačne platí splátky po 160,82 eur. Z predloženej úverovej zmluvy zo dňa 26.12.2008 vyplýva, že otec sa zaviazal úver splatiť po 160,82 eur mesačne v 48 splátkach. Je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti v k. ú. L., zapísaných na LV č. XXXX v podiele 14/3484, LV č. XXXX v podiele 17/4280, LV č. XXXX v podiele 1/8. Z účastníckej výpovede otca vyplýva, že v období, keď pracoval na pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, z cestovných náhrad financoval náklady na stravu a ubytovanie. V priemere, asi dva víkendy do mesiaca, prespal na hoteli, náklady dosiahli asi 30 eur za víkend. Jedlo si pripravoval sám, a v sobotu a nedeľu sa stravoval v reštaurácii, cena jedla bola 15 eur. S C. N. - N. M. skončil pracovný pomer dohodou z dôvodu, že voľné chvíle chcel tráviť s maloletou L.. V priebehu ďalšej časti účastníckej výpovede uviedol, že od obdobia otehotnenia matky ich vzťahy boli narušené. Odmietala s ním komunikovať, nedvíhala telefón. Realizovať úkony pre zlepšenie vzťahov s poukazom na postoj navrhovateľky považoval za zbytočné. Z výpovede svedka Y. N. vyplýva, že matka s maloletou L. býva v jeho domácnosti, z ktorého titulu mesačne platí sumu 150 eur. Vzájomné vzťahy rodičov dieťaťa sú asi od obdobia polovice tehotenstva matky narušené. Otca vyzývala, aby jej poskytol finančné prostriedky, reagoval vyjadrením, že dieťa nie je jeho. V predchádzajúcom období otcovi zabezpečoval prácu u zamestnávateľa v Prievidzi, kde chcel otec kúpiť byt, k čomu ale nedošlo. Matka s ním odmieta obnoviť vzťah. O maloletú L. sa riadne stará. Každý týždeň jej zakupuje jedno balenie Nutrilonu za kúpnu cenu 18 eur. Denná spotreba plienok je od 19 do 22 kusov. Matka s manželkou poskytli peniaze na zaplatenie kúpnej ceny náušník pre dieťa. Svedkyňa Y. V. potvrdila, že otec jej titulom úhrady nákladov, spojených

s vedením spoločnej domácnosti mesačne prispieva sumou 150 eur. Pracuje na vnútroštátnej doprave, zamestnávateľa zmenil z dôvodu narodenia maloletej L.. Uvažoval tak, že s matkou dieťaťa budú spolu žiť. Svoje odôvodnené potreby hradí z príjmu, ktorý dosahuje u súčasného zamestnávateľa. Z výsluchu svedka C. S. vyplýva, že otec s C. N. - N. M. skončil pracovný pomer po tom, ako zistil, že matka je tehotná. Uvažoval tak, že si zabezpečí prácu vodiča vnútroštátnej dopravy. V období, keď pracoval u uvedeného zamestnávateľa, si z cestovných náhrad financoval stravu, ubytovanie. Nevedel bližšie uviesť sumu, ktorú vynaložil na stravu, on (svedok) však na tento účel zaplatil v priemere mesačne okolo 200 eur. Pri absolvovaní pracovnej cesty do zahraničia na odpočinok mali k dispozícii nákladné motorové vozidlo a asi štyrikrát do mesiaca prespali v moteli alebo ubytovni, náklady dosiahli sumu od 25 eur do 40 eur za noc. Na základe takto vykonaného dokazovania súd maloletú L. zveril do osobnej starostlivosti matky, v doterajšej starostlivosti ktorej, ako to vyplýva aj zo správy o prešetrení rodinných pomerov, neboli zistené žiadne nedostatky. Výživou dieťaťa sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých odôvodnených životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Vyživovacia povinnosť obdivoch rodičov k ich maloletému dieťaťu je zakotvená v úprave rodičovských práv a povinností v § 28 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine. Náklady na úhradu odôvodnených potrieb maloletej L. pozostávajú zo zabezpečovania oblečenia, stravy, hygienických a kozmetických potrieb, vrátane plienok, hračiek na rozvíjanie motorických schopností. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozhodnutia, dieťa nie je dojčené, konzumuje Nutrilon - mlieko s protialergickými látkami. Kúpna cena tohto výrobku je 18 eur, a dieťa do mesiaca spotrebuje 4 balenia, čo je celkovo suma 72 eur. Z výsledkov vykonaného dokazovania, a to výsluchu navrhovateľky a Y. N. vyplýva, že denná spotreba plienok maloletej je okolo 20 plienok. Kúpna cena plienok je pritom pohyblivá, a to u jedného balenia s počtom 108 ks od 15,85 eur do 18,69 eur (listinné dôkazy č. 56-57 spisu). Po prepočte je to do mesiaca suma okolo 100 eur, ak sa balenie plienok s počtom 108 ks spotrebuje v priemere za 5 dní, tak je potrebné celkovo zakúpiť 6 balení do mesiaca. Pod výživou treba rozumieť aj uspokojovanie potrieb bývania dieťaťa. Matka s maloletou býva u rodičov, ktorým prispieva sumou 150 eur mesačne. Vykonaním výsluchu svedka Y. N. súd zistil, že uvedená suma zodpovedá 1/3-ine celkových nákladov na stravu a bývanie, z čoho je možné potom vyvodiť, že príspevok na bývanie je 75 eur pre dve osoby (1/2 zo 150 eur), t.j. pre maloletú a matku. V čase rozhodovania súdu vo veci samej je otec zamestnaný v Y. -M., s.r.o., F., u ktorého zamestnávateľa dosahuje priemerný mesačný netto zárobok 336,22 eur, a sú mu poukazované stravovacie poukážky v hodnote 75,60 eur. Od 01.02.2012 do 30.04.2012 pracoval u F. U. - F. M., a v predchádzajúcom období do 31.01.2012 u C. N. - N. M.. Jeho príjmom bola mzda a v súvislosti s absolvovaním pracovných ciest mimo územia Slovenska, mu uvedení zamestnávateľa poskytovali aj cestovné náhrady. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou z podnetu odporcu ako zamestnanca. Keďže došlo u neho k zmene zamestnania za zamestnanie finančne menej výhodné (s nižším zárobkom), súd zisťoval, či k tejto zmene došlo z dôležitého dôvodu. Otec v písomnom vyjadrení k návrhu, ale aj v účastníckej výpovedi tvrdil, že návrh na skončenie pracovného pomeru dohodou zamestnávateľovi, u ktorého pracoval do 31.01.2012 na pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, adresoval z dôvodu, aby sa mohol podieľať na starostlivosti o maloletú L.. Zamestnávateľ C. N. - N. M. v písomnom vyjadrení uviedol, že otec ako dôvod pre skončenie pracovného pomeru dohodou označil, že chce viac času tráviť s rodinou. V uvedenom časovom období však vzájomný vzťah matky a otca nebol usporiadaný. Z účastníckej výpovede otca vyplýva, že tento stav trval v podstate od obdobia jej otehotnenia, odmietala s ním komunikovať, nedvíhala telefón. Bezprostredne po skončení pracovného pomeru s uvedeným zamestnávateľom otec s účinnosťou od 01.02.2012 sa zamestnal u F. U. - F. - M., kde pracoval tiež na pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Uvedené zistenia nie sú potom podkladom pre konštatovanie záveru, že skutočným dôvodom skončenia pracovného pomeru otca s C. N. - N. M. bolo, aby sa mohol podieľať na starostlivosti o maloletú L.. Vzťahy medzi ním a matkou boli na úrovni, keď sa nevedeli definitívne dohodnúť o ich spoločnom živote. Matka v tom čase bola tehotná, otec, ako to vyplýva aj z výsluchu Y. V., mal pochybnosť o svojom biologickom otcovstve. Za podstatné v týchto súvislostiach však súd považoval to, že tak ako do 31.01.2012, tak aj po 01.02.2012 otec pracoval na pozícii vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy, absolvoval pracovné cesty mimo územia Slovenska. Z tohto zistenia nie je možné vyvodiť, že by pohnútkou ku adresovaniu návrhu na skončenie pracovného pomeru dohodou s C. N. - N. M. bol dôvod označený otcom. Ako to už bolo uvedené v odôvodnení rozsudku, pracovný pomer medzi U. F. - F. M. a odporcom sa tiež skončil dohodou. Pracovný pomer bol pritom uzavretý na dobu neurčitú. Uvedený zamestnávateľ súdu oznámil, že otec ako dôvod pre skončenie pracovného pomeru označil, že si zabezpečil prácu, ktorá mu viac vyhovuje. Vyhovujúcou prácou by skutočne mohlo byť aj trávenie voľného času s rodinou, s dieťaťom. Pri posudzovaní, či skutočným dôvodom skončenia pracovného pomeru boli rodinné dôvody, súd vychádzal z toho, či po dátume 01.02.2012 došlo k zmene vo vzťahoch rodičov maloletej L.. Výsledky vykonaného dokazovania

nie sú podkladom pre konštatovanie tohto záveru. Otec zotrval na tom, že od obdobia, ako matka zistila, že je tehotná, ich vzťahy boli narušené. Vzhľadom na jej postoj považoval za zbytočné realizovať úkony k zlepšeniu vzťahov. K posunu vo vzťahoch účastníkov v pozitívnom slova zmysle teda nedošlo, krízu vzťahu neprekonali. Pre maloletú L. by určite bolo prospešné, ak by rodičia bývali v spoločnej domácnosti, a mali usporiadaný vzťah. Tento stav však ku dňu 30.04.2012 vytvorený nebol. Súd preto riešil aj otázku, čo teda otec vo vzťahu k matke očakával od skončenia pracovného pomeru. Odpoveďou na túto otázku nemôže byť, s poukazom na predchádzajúcu časť odôvodnenia rozsudku to, že budú spolu žiť a poskytovať starostlivosť dieťaťu. Otec však prípadne mohol uvažovať tak, že v čase voľna, ak bude pracovať na Slovensku, by mohlo byť realizované jeho právo na stretnutie s dieťaťom. Z vykonaného dokazovania však vyplýva, že od narodenia maloletej do 06.06.2012 sa s maloletou stretol len sporadicky, a po dátume 06.06.2012, pokiaľ si s matkou mimosúdne dohodli termín stretnutia, sa stalo, že to nedodrжал z hľadiska, aby sa dostavil včas. Z uvedených zistení nie je možné vyvodit', že by otec ku dňu 30.04.2012 a aj po tomto dátume mal úprimný záujem na pravidelnom stretávaní s maloletou, a že to by bol skutočný dôvod skončenia pracovného pomeru. Súd preto pri rozhodovaní o výživnom vychádzal z ustanovenia § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, otec zmenil výhodnejšie zamestnanie bez dôležitého dôvodu (v konaní svoje tvrdenia nepreukázal), preto sa posudzovali jeho schopnosti a možnosti podľa príjmu pred zmenou zamestnania. Ak by neskončil pracovný pomer (uzavretý na dobu neurčitú) s F. U. - F. M., dosahoval by netto zárobok 337,58 eur a cestovné náhrady v priemere mesačne 585,71 eur a 2.050,- Kč. Z finančných prostriedkov, vyplatených titulom cestovných náhrad, by hradil náklady na stravu. Z vyjadrenia uvedeného zamestnávateľa vyplýva, že pre účely odpočinku počas pracovnej cesty mal otec k dispozícii nákladné motorové vozidlo. Otec nepreukázal, že by počas trvania pracovného pomeru u F. U. - F. M. bol v súvislosti s časom odpočinku pri absolvovaní pracovnej cesty ubytovaný na hoteli, ubytovni. Z jeho účastníckej výpovede vyplýva, že mesačne na stravu vynaložil okolo 300 až 350 eur. Z vyplatených cestovných náhrad by mu potom k dispozícii zostávala ešte suma okolo 235 eur + 2.050,- Kč a mzda. Otec má pritom aj náklady na bývanie u matky v sume 150 eur, vrátane stravy, ďalej spláca úver poskytnutý na kúpu vozidla po 160,82 eur mesačne. Ide o záväzok, ktorý vznikol ešte pred narodením dieťaťa. Medzi jeho odôvodnené potreby, rovnako ako u navrhovateľky, patrí aj kúpa oblečenia, obuvi, hygienických potrieb. Súd pri uplatnení zásady potenciality príjmov, t.j. príjmov, ktoré by otec dosiahol, nebyť skončenia pracovného pomeru s uvedeným zamestnávateľom, ho zaviazal platiť výživné sumou 150 eur mesačne s účinnosťou odo dňa narodenia dieťaťa. Matkou navrhované výživné 300 eur mesačne súd považoval za neprimerane vysoké a nezodpovedajúce zárobkovým schopnostiam otca pri zásade potenciality príjmov. Matka dieťaťa, ktorá si svoju vyživovaciu povinnosť plní najmä výkonom osobnej starostlivosti, bude mať okrem výživného od odporcu k dispozícii i príspevok od štátu - rodinné prídavky, ktoré sú tiež určené na úhradu odôvodnených potrieb maloletej. Bola jej vyplatená i štátna dávka 800 eur pri narodení dieťaťa. V čase rozhodnutia súdu vo veci odporca platí poisťné z titulu uzavretej poisťnej zmluvy v prospech maloletej po 23,50 eur, na ktorý výdavok pri určení výšky výživného súdu tiež prihliadol. Matka predmetom súdneho konania urobila aj nárok o náhradu nákladov, spojených so zadovážením detskej výbavičky. V priebehu konania upresnila petit tak, že z tohto titulu (č. l. 122 spisu) uplatňuje sumu 100 eur celkovo. V danom prípade ide o vlastný nárok dieťaťa, ktorý sa priznáva pri úprave jeho výživného. Súd sumu 100 eur, uplatnenú titulom zadováženia detskej výbavičky, zohľadnil pri určení výživného za mesiac apríl 2012 tak, že za tento mesiac zaviazal otca zaplatiť výživné 250 eur, a v nasledujúcich mesiacoch už po 150 eur mesačne. Keďže je určovaná vyživovacia povinnosť aj za dobu minulé, súd zisťoval, aké čiastky boli otcom na výživnom už poskytnuté. Medzi rodičmi dieťaťa nebolo sporné, že ide o naturálne plnenie, a to: 2 balenia pampers za 31,70 eur, 1 ks balenie pampers a 2 ks deo spray za celkovú cenu 11,62 eur, nivea baby olej, gél, mlieko, krém za celkovú cenu 26,05 eur, 2 ks balenie pampers za 24,18 eur, čo vo finančnom vyjadrení celkovo predstavuje sumu 93,55 eur, odporca navrhol uvedenú započítať, pričom na započítaní hodnoty vecí, zakúpených pre maloletú po 06.06.2012, netrval. Za obdobie od 08.04.2012 do 31.10.2012 je otec povinný zaplatiť celkovo sumu 1.150 eur (250 eur za apríl 2012 plus 150 eur krát 6 mesiacov). Z uvedenej sumy je potrebné odpočítať už otcom zaplatenú sumu 700 eur (100 eur krát 7 mesiacov) a sumu 93,55 eur, a dlh na zameškanom výživnom potom predstavuje 356,50 eur. Na zaplatenie uvedenej sumy súd otcovi povolil splátky po 50 eur mesačne s účinnosťou od decembra 2012, avšak pod podmienkou, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Právne vec posúdil podľa § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 - 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Podľa § 97 ods. 2 O.s.p. súd vzájomný návrh odporcu o úpravu styku zo dňa 08.10.2012 s maloletou L. vylúčil na samostatné konanie, v ktorom vykoná potrebné dokazovanie vyžiadaním správy o prešetrení rodinných pomerov odporcu, resp. znaleckým dokazovaním.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o určení bežného výživného a výrokovej časti o zročnom výživnom, podal v zákonnej lehote odvolanie otec dieťaťa. Súdom určené výživné považoval za neprimerane vysoké, jednak k potrebám maloletej a jednak k jeho možnostiam a majetkovým pomerom. Za neprimerané náklady považoval tvrdenie, že maloletá spotrebuje 20 plienok denne, keď reálna spotreba je 5 - 6 plienok denne, ak má dieťa hnačky, je spotreba asi 10 plienok. Namietal, že matka ku dňu pojednávania, t. j. vo veku 7 mesiacov dieťaťa predložila doklad o zakúpení len 4 balení plienok pampers, a nie 42 ks balení. Za účelové ďalej považoval aj tvrdenie svedka, otca matky Y. N., že dcéra platí nájom vo výške 150 eur, keď ani v tomto prípade matka nepredložila súdu žiadny doklad. Mal za to, že výživné vo výške 100 eur je vzhľadom na jeho majetkové pomery a preukázané potreby maloletej dostačujúce. Vytykal súdu, že sa nevyporiadal pri rozhodovaní o výške výživného ani s otázkou, či sa vzdal pôvodného zamestnania z dôležitého dôvodu tak, ako je to uvedené v § 75 ods. 1 Zákona o rodine. S matkou dieťaťa mal v čase splodenia dieťaťa slušný vzťah, ale od momentu, kedy otehotnela, mala značné výkyvy v náladách, čo pripisoval tehotenstvu a faktu, že pracoval ako vodič kamiónovej dopravy, a nemohol byť pri nej, ako si želala. Preto s blížiacim termínom narodenia dieťaťa si ako otec chcel vyriešiť svoju osobnú, ako aj pracovnú situáciu takým spôsobom, aby sa mohol o dieťa starať a zabezpečiť jej plnohodnotnú starostlivosť. Nevie, akým spôsobom mal ešte presvedčiť súd, že zmena zamestnávateľa bola vyvolaná jeho úprimnou snahou obnoviť spolužitie s navrhovateľkou, aby sa mohli spoločne starať o dieťa. V súčasnosti pracuje vo firme Y.-M. s priemerným zárobkom 350 eur mesačne a mesačnými cestovnými náhradami vo forme stravovacích poukázok vo výške 76 eur. Je pravdou, že v minulých zamestnaniach dosahoval vyšší príjem, ale tento príjem boli cestovné náhrady s dlhodobými pracovnými cestami v zahraničí, z ktorých si hradil ubytovanie a stravovanie. Zmenou na vnútroštátnu dopravu mu zanikol nárok na cestovné náhrady, a preto jeho schopnosti a možnosti nezodpovedajú zárobkovým pomerom u pôvodných zamestnávateľov. Z príjmu 350 eur mesačne uhrádza pravidelné výdaje podľa dokladov, ktoré predložil súdu. Navrhol zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že výživné na maloletú L. bude určené sumou 100 eur mesačne. Zároveň žiadal rozhodnúť o úprave styku s maloletou a nesúhlasil s vylúčením vzájomného návrhu o úprave styku na samostatné konanie, nakoľko mu súd takto poprel právo na styk s maloletou, ako aj právo maloletej nebolo upravené žiadnym iným rozhodnutím súdu, hoci im toto právo vyplýva priamo zo zákona.

Matka dieťaťa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že o potrebách dieťaťa nemá otec žiadne vedomosti, pretože prejavuje len sporadicky záujem o dieťa, dohodnuté návštevy nerešpektuje. Poukázala na výpoveď otca na súde, kde uviedol, že v Prievidzi zarábala len 700 eur + diéty, a to on za tie peniaze robiť nebude. Poukázala na to, že príjem jej rodičov je cca 800 eur, ale napriek tomu jej a dcérke pomáhajú, čo sa o otcovi dieťaťa nedá povedať. To, že zmenil zamestnanie z dôvodu starostlivosti o rodinu, je taktiež zavádzajúce, pretože žiadny finančný úrad by človeku, ktorý nemá trvalý pracovný pomer a zodpovedajúci finančný príjem, úver nedal. Poukázala na to, že od 9 mesiacov veku dcéry bude dostávať len 190 eur + 20 eur rodinné prídavky. Čo sa týka návštev a stretnutí otca s dcérou, nemá žiadne námietky, nesúhlasí však s prevzatím a odovzdaním dieťaťa bez jej prítomnosti. Nesúhlasila tak s odvolaním otca.

Kolíznym opatrovníkom vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že otec zaslal maloletej v mesiacoch október a november 2012 sumu 100 eur, s maloletou sa stretol od pojednávania iba jedenkrát. Matka zabezpečuje svojou každodennou osobnou starostlivosťou maloletej všetky potreby pre jej zdravý psychický a fyzický vývin. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako správny.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 2 písm. a/, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie otca dieťaťa nie je dôvodné.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní otcom vznesené, a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Z daného titulu si odvolací súd osvojuje dôvody napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p., a na zdôraznenie správnosti dodáva nasledovné:

Zákon o rodine (ust. § 62 ods. 2 a ust. § 75 ods. 1) zakotvuje povinnosť rodičov prispievať na výživu detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom pri určení rozsahu ich vyživovacej povinnosti súd prihliada k odôvodneným potrebám oprávneného, ako aj k schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom povinného, a pri hodnotení týchto schopností, možností a majetkových pomerov povinného skúma, či sa povinný bez dôležitého dôvodu nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu, prípadne, či nevzal na seba neprimerané majetkové riziká.

V preskúmvanej veci súd prvého stupňa vykonal riadne dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§120 ods. 1, 2 O.s.p.) a pri posudzovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov otca maloletej postupoval v zmysle hore uvedených zákonných ustanovení Zákona o rodine. Súdom prvého stupňa zistené osobné, zárobkové a majetkové pomery otca maloletého ako osoby povinnej a oprávnenej potreby maloletej L. ako osoby oprávnenej sú dostatočným podkladom pre záver, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné v takej výške, akú určil súd prvého stupňa.

Odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažuje za dôvodné. Súd prvého stupňa dostatočne zistil, že od 01.02.2012 do 30.04.2012 pracoval otec u F. U. - F. M. a v predchádzajúcom období do 31.01.2012 u C. N. - N. M.. Jeho príjmom bola mzda a v súvislosti s absolvovaním pracovných ciest mimo územia Slovenska mu uvedení zamestnávateľa poskytovali aj cestovné náhrady. Ku skončeniu pracovného pomeru došlo dohodou z podnetu otca. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo dostatočne preukázané, že v čase skončenia tohto pracovného pomeru otca už bol vzájomný vzťah medzi matkou a otcom narušený. Rodičia spolu nekomunikovali, a preto dôvodom skončenia pracovného pomeru otca s C. N. - N. M. nemohol byť záujem otca podieľať na starostlivosti o maloletú L.. Vzťahy medzi ním a matkou boli na úrovni, keď sa nevedeli definitívne dohodnúť o ich spoločnom živote. Matka v tom čase bola tehotná, otec, ako to vyplýva aj z výsluchu Y. V., mal pochybnosť o svojom biologickom otcovstve. Správne preto súd prvého stupňa za rozhodujúce pre určenie výšky výživného považoval to, že do 31.01.2012 a aj po 01.02.2012 otec pracoval na pozícii vodiča medzinárodnej kamiónovej dopravy, absolvoval pracovné cesty mimo územia Slovenska a jeho príjmom boli aj čiastočne cestovné náhrady, ktoré nespotreboval na stravu a ubytovanie. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že od narodenia maloletej do 06.06.2012 sa otec s maloletou stretol len sporadicky, a po dátume 06.06.2012, pokiaľ si s matkou mimosúdne dohodli termín stretnutia, sa stalo, že čas riadne nedodrжал. Súd prvého stupňa preto pri rozhodovaní o výške výživného správne vychádzal z ustanovenia § 75 ods.1 veta druhá Zákona o rodine, keď otec zmenil výhodnejšie zamestnanie bez dôležitého dôvodu, preto posudzoval jeho schopnosti a možnosti podľa príjmu pred zmenou zamestnania. Otec v odvolaní namietal, že v minulých zamestnaniach dosahoval vyšší príjem len preto, že tento súvisel s cestovnými náhradami s dlhodobými pracovnými cestami v zahraničí, z ktorých si hradil ubytovanie a stravovanie. Súd prvého stupňa aj v súvislosti s vyššími cestovnými náhradami otca vykonal dokazovanie, z ktorého vyplýva, že pre účely odpočinku počas pracovnej cesty mal otec k dispozícii nákladné motorové vozidlo a otec nepreukázal, že by počas trvania pracovného pomeru u F. U. - F. M. bol v súvislosti s časom odpočinku pri absolvovaní pracovnej cesty ubytovaný na hoteli alebo ubytovni. Z jeho účastníckej výpovede vyplýva, že mesačne na stravu vynaložil okolo 300 až 350 eur. Ak by teda otec neskončil pracovný pomer s F. U. - F. M., dosahoval by netto zárobok 337,58 eur a cestovné náhrady v priemere mesačne 585,71 eur a 2.050,- Kč, z ktorých finančných náhrad by si hradil iba náklady na stravu. Z takto zisteného zárobku otca aj odvolací súd je toho názoru, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť na maloletú L. výživné vo výške 150 eur mesačne, keď táto je nízkeho veku, a súdu je známe, že práve v tomto veku sú náklady na maloleté dieťa pomerne vysoké. Preto ani námietky otca, že maloletá nemá spotrebu plienok 20 ks denne, ale len 5-6 ks plienok denne, nemajú zásadnejší vplyv na rozhodnutie o výške výživného. Odvolací súd napokon pripomína aj to, že matka maloletej je na rodičovskej dovolenke, poberá len rodičovský príspevok, a preto je jej vyživovacia povinnosť k maloletej, vzhľadom na nízky vek plne vyvažovaná jej osobnou starostlivosťou.

Odvolací súd z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého vo veci samej podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolanie otca smerovalo aj proti výroku rozsudku, ktorým súd prvého stupňa konanie o vzájomnom návrhu otca zo dňa 08.10.2012 o úpravu styku vylúčil na samostatné konanie. Proti tomuto výroku však odvolanie nie je prípustné v zmysle § 202 ods. 3 písm. a/ O.s.p., preto v tejto časti odvolací súd odvolanie otca odmietol v zmysle § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Jeho správnosťou sa preto nemohol zaoberať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e p r í p u s t n é .